

Daniela och hennes nya bästis, M1.

Nyckeln till framgång

Under flera år jagade hon framgång jorden runt. I år hittade Daniela Holmqvist nyckeln.

AV TOMMY JEPPSSON FOTO ULF BERGLUND

När Svenska Golfförbundet i början av året presenterade de fyra namn som skulle ingå i deras OS-satsning, fanns inte Daniela Holmqvists namn med på listan. Det var det bästa som kunde hända henne.

Hon säger det inte rakt ut men det är lätt att förstå att det kan ha triggat henne.

”Det påverkade inte mitt driv eller min satsning men det är ju alltid bra med stöd. Men jag vet inte riktigt vad det innebär.”

Berätta om året?

Det har varit tuftt, det är svårt att spela på en undertour som Symetra Tour är. Det är en annan puls. Mycket resor, många konstiga platser och städer. Men eftersom det har gått bra har det varit kul.

Det gick bättre på slutet?

Ja, jag ändrade ju allt inför 2015 och det tog lite tid att hitta spelet under tävling. Det kändes bra under träning men det är en annan sak att lita på det under tävling. I början av året var jag på 140:e plats när det gäller puttning. Jag slog bollen bra men kunde inte konvertera.

Jag ändrade min teknik helt och hållet efter ett besök hos Dave Stockton. Jag fick mer kontinuitet i längdkänslan. Sedan jag vann Island Resort Championship har jag lyft till topp 20 i puttning, och då är det utslaget på hela året. Jag gick från en snittscore på 73 till 69.

Det är en otrolig skillnad?

Ja, men jag har legat på

topp 10 i greenträffar hela året. Att puttningen började sitta är så oerhört viktigt i golf.

Du har en liten stab runt dig.

Den närmaste är Mats Sundin. Han har hjälpt mig mycket. Det hade aldrig gått utan hans hjälp. Jocke Sabel har gått caddie till mig till och från sedan jag blev proffs 2013. Han kom ut och stöttade mig, framförallt i slutet. Per Ulrik Johansson har varit bollplank, det var han som rekommenderade Sean Hogan. Sedan har jag en del tränare runt mig, Gabriel Hjertstedt till exempel. Men jag ser dem mer som konsulter. Jag vill inte vara beroende av en tränare. Jag vill vara ansvarig för min egen golf.

Ser du segern i juli som en revansch?

Inte revansch, kanske, men det kände som att det var då allt började klicka. Jag hittade min formel för att skjuta under par. Sedan var det lite ovisst på slutet om jag var klar för kortet eller inte. Touren sa att jag var klar för LPGA. Någon vecka senare spelade jag med Jesper. Mitt under rundan ringde tour-en och sa att de räknat fel. Det kändes ju lite tungt. Men Jesper sa bara: ”Jaha, men vadå, hade du tänkt komma sist i nästa tävling eller?” Då ändrades mitt fokus lite. Jag kom åtta veckan efter. Och då säkrades kortet.

Du gillar att spela med killar?

Ja, de vill spela match och betta. Man presterar, det är tävling. Det är kul. Jag har min

bas i Jupiter nu så när vi båda är hemma så försöker jag spela lite matcher mot honom och Richard S Johnson. De har varit väldigt hjälpsamma. Jesper är otroligt juste. Och han spelar bra! Synd att det inte syns i resultatlistorna, men han slår bollen bra.

Varför valde du Jupiter?

Jag hade bestämt mig för Orlando. När jag var där åkte jag ned till Jupiter bara för att se hur det var. Och då introducerade Richard mig för en golfklubb som jag blev helt kär i. Mitt problem är att jag tränar för mycket. Skulle jag bo i Orlando skulle jag säkert stå på rangen i 8-9 timmar. Eftersom det inte finns något

Mot LPGA.

annat. I Jupiter finns en strand att springa vid, paddla, roliga restauranger, ungt folk, inte så mycket turister.

Men du bor ensam?

Ja, många undrar om jag inte känner mig ensam. Men jag trivs med att vara själv. Det är hur skönt som helst. Jag har så mycket människor runt mig när jag tävlar.

Ekonomiskt då?

Det är otroligt tuftt, verkligen. Nu har jag ju spelat bra i år så det har täckt en del men jämför man med herrsidan så är det stor skillnad. En otrolig skillnad, faktiskt. Jag har hört och annan spelare beklaga sig över att det kan vara tuftt ekonomiskt på Web.com Tour,

herrarnas motsvarighet till Symetra. Jag säger bara: Testa att åka tre veckor till Kansas för att spela om 100 000 dollar som vi gör. Det är tjejer på min tour som lämnar sin bas i maj och bor i sin bil till oktober.

Den glamourösa bilden av golf stämmer inte riktigt. Ändå önskar jag att jag satsat direkt på Symetra när jag gick ut college. Det är här jag lärt mig att skjuta under par. Du måste leverera varje varv. Det är ungt och hungrigt men inte glamouröst. Men fostrande.

Var gick du college?

Berkeley. Det bästa jag gjort är att jag gick ut med bra betyg. Många åker bara till college för golfen men jag tog en examen i media och marknadsföring. Sedan kvalade jag in till europeiska damtouren. Jag fick bara spela elva tävlingar. Det var för få, jag hade behövt spela mycket mer. Det är ändå en omställning att bli proffs. Det var långa resor och ett fåtal speltillfällen.

Tidigt året därpå vann jag en tävling i Australien, sedan fortsatte jag spela i Kina, Thailand, Nya Zeeland... det tog nästan käl på mig. Innan jag åkte till Europa igen måndagskvalade jag mig in på en LPGA-tävling på Hawaii och kom in. Jag klarade kvalet och blev omrankad så att jag fick spela resten av året, men i en sämre kategori.

Det var svårt att förbereda sig. Jag fick sena besked om jag kommit in i tävlingarna och kom alltid dit i sista stund utan caddie och utan koll på banorna. Jag la ned mycket energi men fick ändå inga resultat. Därför ändrade jag allt till i år. Jag ändrade svingen hos Sean Hogan, Lydia Kos svingtränare hos Leadbetter, tränade närspel med Gabriel Hjertstedt och puttar med Dave Stockton.

Nästa år då? Vad händer.

Jag ska försöka att inte bry mig så mycket om allt runt omkring. Det är en större arena, större prispengar, bättre motstånd, mer uppståndelse. Men det är fortfarande jag som ska slå en boll. **G**